

Štev. 47.

V Ljubljani, v sredo 21. novembra 1917.

Leto IV.

Naš cesar, vrhovni poveljnik naše zmagoslavne ofenzive proti Italiji. Naše čete so prekoračile že reki Tilment in Livenco, Lahi se ustavljajo za reko Piave.

Dr. Ivan Lah:

Moja tiha prijateljica.

Vi, ki je niste poznali in ste jo videli le od daleč, ste jo mogoče obsojali in sovražili. Toda meni je bilo drugače: kajti dolgo časa sem taval sam in zapuščen po tujem svetu in nikjer ni bilo poti, ki bi vodile nazaj.

Sli smo vedno naprej v neznani svet, dokler nismo obstali nekega dne na razpotju, kjer je smrt stopila pred nas. In takrat sem jo začutil poleg sebe: pretreslo me je do kosti, ko sem začutil na sebi njene krvaveče roke in sem zagledal njen temni polprikriti obraz.

„Pojdi“, je rekla in njeni trdi prsti so se zapičili v moje roke, kakor da se ji ni mogoče ustavljati.

Ležal sem utrujen poleg drevesa in sem čakal v tihih slutnjah negotovih dogodkov: kajti nevidna, skrita roka je posegala med nas in kamor je posegla, je ležal človek mrtev na tleh.

Okrog nas se je razprostiral širok vinograd, še poln sladkega grozdja, brajde so se sklanjale k tlom in grozdi so se žarili v zlatem solncu. Kakor veselja polno, od radosti pijano življenje je bil ta vinograd. Toda ravno tu je bilo: ob trtah, po stezah, med grozdem je ležal človek ob človeku.

„Pojdi!“
Moje telo je bilo slabo in onemoglo; zdelo se mi je, da ne morem od tod. Ali ni bolje ostati in ležati in čakati — kakor je usojeno? Toda njena krepka roka me je dvignila, objela me je in zagrnila s svojim krvavo-rdečim plaščem. Tako sva stopala po potih navzgor, med mrtvimi in živimi ljudmi — prvič je šla pot nazaj. Hotel sem obstati in pogledati tja, kjer so še vedno padali ljudje pod nevidno smrtno roko. Toda ona roka se je stegnila, posegla je prav do nas, da sva čutila njen smrtni hlad.

„Pojdi!“

In hitela sva naprej do prvih hiš; do pregraj, do poti, do mesta. Tam sem se zgrudil na tlá, in pot je bila končana.

Od tedaj je ostala pri meni kot moja tiha prijateljica. Ko smo se vozili na težkih vozovih skozi temno noč po kamenitih potih, je sedela poleg mene in njena krvaveča roka je ležala z neznosno težo na mojem hrbtu. Prikrivala si je obraz in je molčala. Pot je bila dolga in utrudljiva. — Zjutraj so nas dvignili z vozov in položili na slamnate postelje. In zopet je sedela poleg mene, zagrinjala je svoj žalostni obraz in njena bolestna roka se ni ganila z mojega hrbta.

„In zakaj, zakaj?“ so spraševale moje trpeče ustnice. „Čemu? Boli!“

Toda ni bilo odgovora, le nje trdi prsti so se zapičili globlje v meso. Tri dni smo ostali tako.

Vzbudil sem se v veliki dvorani na beli postelji. Skozi okno je sijal visok svetel dan, ožarjen od daljnega solnca. Ona je sedela poleg postelje, nje roke so bile izumite, nikjer več sledu od krvi, in ogrnjena je bila v lahno bledordečo haljo.

Najini pogledi so se prvič srečali, a samo za trenutek in zdelo se mi je, da razumem vse.

Nisem je mogel sovražiti: ničesar ji nisem mogel očitati: niti bolečin, niti utrujene poti, kajti resnica je bolj in bolj jasno stala pred menoj. Da me ni poklicala v onem trenutku, da me ni dvignila s svojimi bolestopnimi krvavečimi rokami, da me ni zavila z vso silo v svoj krvavi plašč, ali bi bil kdaj nastopil pot nazaj? Ali ni ona edina spremljevalka, ki vodi nazaj, kadar posega smrt med one, ki drviyo naprej brez prenehanja?

Bilo je, kakor da razume moje misli: sklonila je žalostno glavo nad menoj in iz polprikritih oči so padale solze.

Od tedaj je postala moja tiha prijateljica.

In glej, preganjalci, ki so zalezovali moja pota, so ostali daleč za mejami in si niso upali za menoj. Poniknili so glave in so se skrili, da bi jih ne videl na poti nazaj . . . Bili so kakor psi, ki potuhnejo glave kadar jim odide njih plen. O kako smo se dobro razumeli, ko sem jih videl od daleč s pri-

kajti bila je sestra smrti: toda razumela je vse in je ljubila življenje, ki ji ni bilo usojeno.

„Jaz vem“, je govorila, „ljudje me sovražijo, ker je žalostna moja usoda. Toda ljudje so nehvaležni. Ko jih spremim na poti v novo življenje, me odslove in komaj spomin si vzamejo za slovo.“

V mojem srcu se je zganilo nekaj kakor sočutje, a pozneje se mi je zdelo, da je to ona tiha ljubezen, ki se rodi v samotni in zapuščenosti. Tako sva preživela skupaj tedne in mesece, noč in dan.

Cesar je po obisku Gorice in Pulja obiskal Tirolsko in Benečijo. Povsod si je dal predstaviti hrabro moštvo ter je govoril najmilostneje s posamezniki.

pognjenimi hrbti in prikritimi očmi! Gledali so, kam vodi moja sedanja pot, a bilo je, kakor da jih je bilo sram. Toda ona je vedela, da jih ni sram, nego da iščejo kotov, kamor bi se poskrili, da bi počakali, ko odide ona od mene in si bodo zopet upali blizu in bodo s pogumom nastopili svojo pot zasledovanja . . .

Posedala je ob moji postelji in šepetala sva cele večere. Nikdar ni videla onega lepega svetlega sveta, ki razveseljuje ljudi,

In povejte, ali je to navada, ako mi sedaj pride na misel, da me bo nekoč zapustila moja tiha prijateljica, in sem pri tem koraj žalosten?

Ali je to strah pred samoto, da bom ostal zapuščen, ko bo odhajala v neznani svet, zagrnjena v belo čisto haljo, z globoko prikritimi očmi? Kajti prišli bi zopet oni nešteti, ki smo bili skupaj zvezani s suženjsko vrvjo in bi me odpeljali s seboj: češ: to je naša usoda in poklic!

Ali je to misel, da bi se izza mej dvignile pasje glave zasledovalcev, ki bi jim vzrastle pogum, in bi se zopet začel beg na življenje in smrt? — Povejte! Ah, jaz sem utrujen in počivam tako sladko v bolešnih objemih svoje tihe prijateljice — boleznici.

E. G. Brat:

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

17. nadaljevanje.

Zdravnik za živce je preiskal nato Jacka vnovič in vnovič. Potem je napisal znanstven članek ter ga poslal medicinskemu tedniku v Pariz . . .

Jack pa je brzojavil sosеду skozi steno:

Ravnateljju je bil Jackov odgovor zelo všeč in takoj se je z njim pobahal, ko se je sešel z zdravnikom za bolne živce. Ta pa je potegnil iz žepa pariški medicinski tednik, kjer je izšel pravkar njegov znanstveni članek o slučaju jetnika na št. 19.

Oba gospoda sta bila zadovoljna, in Jack je dobival nadalje najboljšo hrano za bolnike.

»Človek mora biti povsod uljuden!« je razmišljal Jack in obiral nežno piščančvo stegence. »Dobra kritika rodi čudeže.«

Neko noč je zbudilo Jacka trkanje na steno.

»Dleto zopet zlomilo!« mu je naznanjal sosed.

»Kaj zdaj?«

»Odlomi kos železa izpod slamnjače!«

»Kaj potlej?«

»Porini skozi zid!«

»Whisky me prav nič ne mika. Abstinent sem,« se je izgovarjal Jack.

»Kdo ti verjame! Pojdi z mano! Če nisi predebel, izkopljeva zadosti veliko odprtino v eni uri — nato zležeš k meni in popihava jo skupaj!«

»Tvoj predlog moram še prespati,« je okleval Jack. »Kadar boš s pripravami popolnoma gotov, mi itak poveš.«

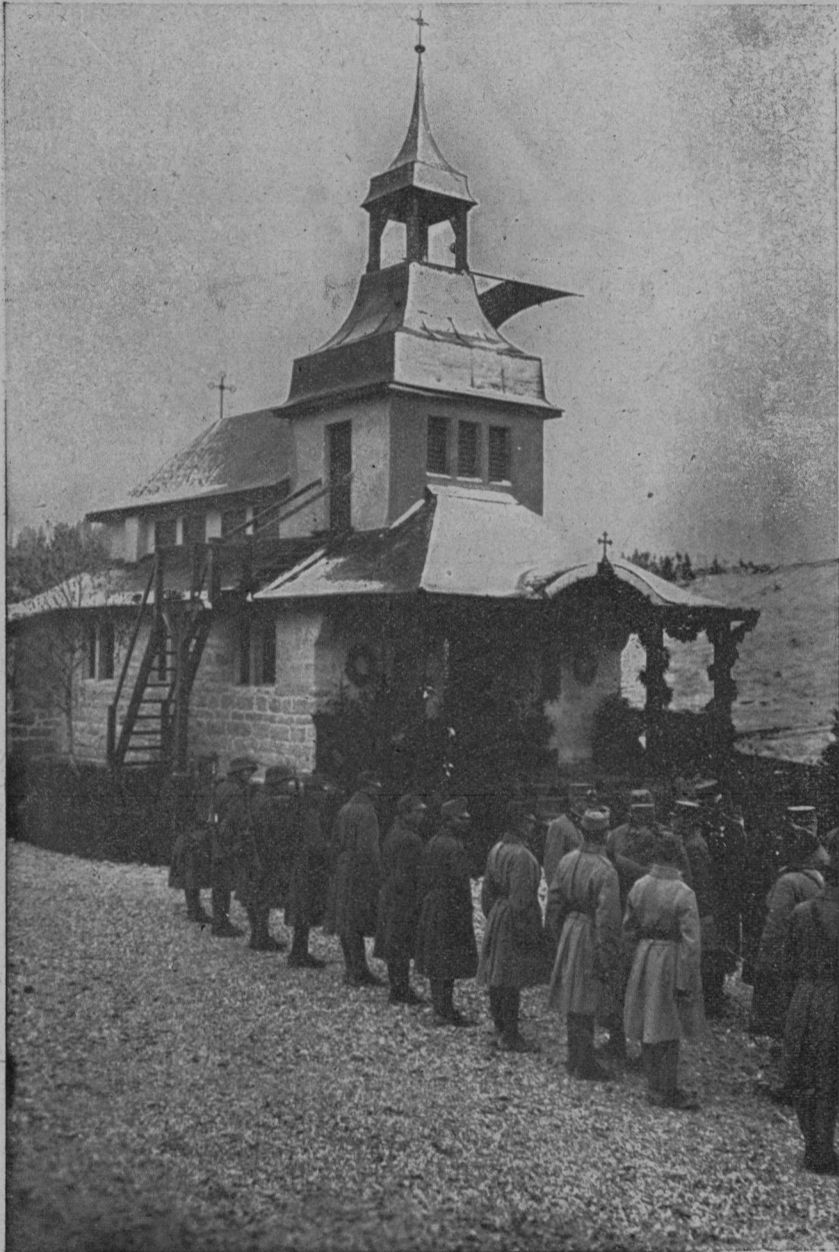
Naslednjo noč je odlomil Jack še drug drog izpod slamnjače. Dva sta morala ostati, ker sicer bi padla slamnjača na tla.

Nato je začel konca drogova na kamenitih tleh brusiti po navodilih Smithovih.

»Za vsak slučaj!« si je dejal. »Človek nikdar ne ve, kaj še pride. Morda bom moral uiti.«

Strežnik je zaupal veselemu in prijaznemu jetniku ter ni celice nikdar preiskal.

Tako je lezel čas dalje.

Kapelica sv. Cite na lavaronski planoti, zgrajena od našega vojaštva.

Iz osvobodjene Gorice: Zopet plapol naš prapor na goriški trdnjavi!

»Zakaj tako mirno?«

»Dleto zlomilo.«

»Kaj zdaj?«

»Delam si družega.«

»Iz česa?«

»Iz kosa železne postelje.«

»Ta Smith ni tepec«, si je mislil Jack ter ogledoval svojo postelj. »Zabavno bi bilo pobegniti z njim . . .«

Nekega dne je pozval ravnatelj Jacka zopet v svojo pisarno.

»Kako vam je pri nas všeč?« je vprašal.

»Izvrstno!« je vzkliknil Jack. »Hrana je zopet izborna. Strežnik in ječar sta poštenjaka, in gospod ravnatelj . . . vsa čast! — Če bi se le mogel domisliti, kako se pišem in odkod sem doma! Čisto nedolžen sedim v ječi, ampak pomagati si ne morem.«

»Kako?«

»Zid komaj poldrugo opeko debel. Kopljiva oba!«

Jack, uslužen kakor zmeraj, je dvignil slamnjačo in zagledal čvetero tenkih drogov, ki so jo nosili. S težkim naporom je odlomil prinetan drog ter položil slamnjačo zopet na prejšnje mesto.

Nato je brzojavil: »Drog odlomil.«

Sosed je odgovoril: »Koplji tukaj! — Vrtaj!«

In potrkal je na točko stene, kjer sta nato začela vrtati luknjo. Čez štiri ure je bil drog že na drugi strani stene. Luknjo sta s sipom zamašila, smeti pa pomela v bedenj.

Prej pa sta se še pogovorila:

»Pojdi z menoj,« je šepetal sosed Smith.

»V par dneh bo mlaj!«

Jack se je bavil navidezno ves dan s knjigo ali je spal ali pa bril norce.

»Kaj še zmerom ne veš, kako se pišeš?« ga je vprašal ječar skoraj vsako jutro znova.

»Ne, še zmerom ne,« je odgovarjal Jack. »Ampak, monsieur Cerberus, zakaj mi ne pomagaš misliti??«

Starec je smejaje teklen iz celice ravnateljju, da št. 19 še danes noče vedeti, odkod in kam je njegova pot.

»Pa menda vendar ni kak nemški Lohengrin?!« se je zasmejal ravnatelj, ki je videl v svoji mladosti v Berlinu to Wagnerjevo opero.

Stražnik, ki ni še nikdar ostavil francoskih mej, ravnateljjevega dovtipa ni razumel ter je le debelo pogledal.

Ječarju pa je povedal: »Številko 19 je

krstil gospod ravnatelj po nemški — Lohengrin!»

»Prav. Pa mu recimo odslej Lohengrin,« je dejal ječar. »Za takega norca čisto zadosti neumno ime!«

Tako je postal Jack Bell nehote nemški vitez sv. Grala — Lohengrin.

XIII. Izpred nosa.

Bobby Dodd in Polly Bell sta se nastanila v Brightonu, ki je obenem elegantno morsko kopališče. Tu naj bi se Polly odpočila in okrepila. Tudi njeni živci, čeprav z najrazličnejšimi športi trenirani in zato močni, so v večnem razburjenju zelo trpeli ter so potrebovali pomirjenja.

Dodd pa je ostal neumoren. Na agenturi v Plymouthu se ni nihče oglasil po Jackov zavojček z bankovci. Dodd se je torej vozil zdaj z avtom, zdaj s parniki tja in sem ob Rokavskem zalivu ter je izpraševal urade in razne ljudi, so li opazili kaj nenavadnega.

Tako je došel tudi v Falmouth, ki ima luko s trdnjavo. Tu je zvedel, da pogrešajo barko »Queen«, ki je bila nekako pred štiri tedni blizu Plymoutha ter je torej Jacka Bella lahko vzela na svoj krov.

Dodd se je začel takoj živo zanimati za usodo barke »Queen«, zlasti ko je dognal, da je bila naložena s tihotapko rabo. Namenjena je bila baje v Cherbourg, toda tja sploh ni dospela. Zvedel je, da živi v Falmouthu žena Penfoldova, ki je bil kapitan in obenem lastnik barkin. Takoj jo je dal poklicati na policijo; toda žena je bila pač v strašnih skrbih zaradi moževe neznane usode, vedeti pa ni hotela o tihotapstvu ničesar.

Odkril je le, da sta bila z možem samo še krmar in deček kuhar. Tudi za njuno stalno bivališče se je zanimal ter postavil povsod vohune opazovalce. Če bi se kdo vrnil, naj bi ga poklicali takoj.

Tako ni dognal Dodd nič važnega o Jacku, vendar pa je razprostrl svoje mreže ob vsem zalivu. Če je Jack sploh še živ in če je na Angleškem, mu ne more uiti. Časopisi so vedno znova prinašali Doddovo tirnico ter njegove drobne vesti, ki so bili v zvezi s »Queen« in eventualno Jackovo usodo.

Minulo je medtem več kot deset tednov, in nekega dne se je pojavil v Falmouthu deček kuhar. Takoj so ga prijeli in poklicali Dodda.

Toda deček je bil prebrisan lažnivec. Trdil je, da se je »Queen« razbila blizu Cow-sanda ter se potopila. Ker je bil v hipu nesreče v kuhinji, se je iz barke jedva rešil. Zaradi temne noči ni razločil na barki nikogar, zato tudi ne more povedati, kdo vse je bil med posadko, za katero se itak ni zanimal. Njegova naloga je bila le v kuhinji; vse drugo njemu nič mar.

Deček se je bil vrnil pravkar iz ječe v St. Malo. Ker se je bal, da bi ga iz kakega novega vzroka vtaknili znova za ključavnico, je sklenil o tovariših popolnoma molčati. Delal se je torej povsem nepoučenega ter je ponavljal vedno isto, da je bil kuhar in da drugega ne ve in ne ve.

Dečka so morali torej izpustiti, a Dodd je sklenil, da ga opazuje nadalje ter zve po okoliših kaj več o dečkovih doživljajih.

Toda deček je izginil že naslednjega dne. Sprejel je namreč službo na nekem parniku za premog ter je odplul na njem v Severno Ameriko.

Prekrasno podnebje, velikansko kopališče, raznovrstna družba, ki se je za lepo Američanko zanimala in bila ž njo v kopeli in izven nje prijazna, vse to je vplivalo na Polly toli ugodno, da je že lahko mislila na Jacka, ne da bi se ji oči takoj zalile s solzami. Njeni prekrasni zlati lasje in velike vijoličaste oči, njena izredna izurjenost v najrazličnejših

športih, njena simpatična energičnost in ljubeznivo skromna emancipiranost so jo delale za središče velike družbe elegantnih in bogatih dam in gospodov.

Vsi so jo imeli radi ter jo napeto poslušali, ko je pripovedovala o svojem domu, o nesreči z enotirno električno železnico ter o svojih vzletih z lastnim aeroplanom in svojih izletih okoli Chicaga.

Seveda, vse resnice pa le ni povedala. Dodda, ki je prihajal sem ter tja za njo, je predstavljala kot svojega strica trgovca, s

delu v mornarski beznici ter popivala.

In krmar je zaupal navideznemu tovarišu vso resnico. Le tega ni vedel povedati, kaj se je zgodilo z Jackom. Videl ga je v St. Malo pač iti skozi predsobo k sodniku in od sodnika, toda je li bil tudi obsojen, tega ni mogel povedati. Bržčas ne, kajti Jack vendar ni bil tihotapec, nego slučajno sopotnik.

Tudi Dodd je bil tega mnenja ter se je takoj odpeljal v St. Malo. Ondi je šel k ravnatelju ter se legitimiral,

Iz Gorice: Razvaline po begu laške armade.

katerim potuje le v zabavo. Dodd pa se je vedel do nje resnično vedno le kot stric. Tako je bilo med njima domenjeno.

Nekega dne, ko sta se Polly in Dodd v kopalnih oblekah na mehkem pesku vznak ležeča pravkar najprijetneje solnčila, je prišla brzojavka, da se je v Falmouth vrnil tudi krmar z barke »Queen«.

Dodd se je nemudoma odpeljal tja. Preoblekel se je za mornarja ter je policijo naprosil, naj krmarja takoj izpuste.

Pol ure nato sta krmar in Dodd že se-

»Ali ne sedi tu neki Penfold iz Falmoutha zaradi tihotapstva en gros?« je vprašal.

»Dà, šest mesecev so mu dali,« je odgovoril ravnatelj. »Želite li ž njim govoriti?«

»Ne ž njim,« je odvrnil Dodd ves vesel, »nego z možem, ki ga je rešil iz morja in vzel na krov svoje barke.«

»Aha!« je vzkliknil ravnatelj. »Gotovo ste čitali tale imenitni članek našega gospoda specialista?« In pokazal je na medicinski zbornik na mizi.

Dodd se je vljudno zatopil v znanstveni članek ter ga v naglici prečital.

»Zares, zanimiv slučaj!« je dejal nato. »Pisatelj je učenjak. Brez dvoma. Le škoda, da tega moža ni več pri vas.«

»Lohengrina?«

»Kakšnega Lohengrina?« se je začudil Dodd.

»No, da, tako mu pravimo namreč, ker ne ve, kdo je, odkod in kam gre njegova pot, kakor tisti Wagnerjev vitez sv. Grala z labodom,« se je šalil ravnatelj, vesel lastne

»Torej le iz znanstvenih razlogov držite moža pod ključem?« je pozvedoval detektiv, ko je korakal z ravnateljem preko dvorišča. »Toda če ni krivec, ne more biti obsojen in v ječi.«

»Saj tudi ni obsojen,« ga je poučil ravnatelj. »Sodnik pač trdi, da je izreden zločinec ter da le simulira, kakor bi bil izgubil spomin.«

Toda to je neumnost. Če bi imel spomin, bi gotovo povedal, kdo je in odkod ter bi svojo nedolžnost izlahka dokazal. Zaradi

je moža, ki je ležal na postelji ter je mirno spal. »Gotovo je to Jack Bell«, si je mislil, »čeprav mu je izrasla brada.«

»Pokličite ga!« je dejal Dodd šepetaje ravnatelju. »Prosim, zakličite glasno: »Jack Bell!« in opazujte ga!«

Dodd se je umaknil v senco, ravnatelj pa je zaklical;

»Jack Bell!«

Jack je spal trdno in ni slišal ničesar. Toda ko je zaklical ravnatelj drugič, se je zdrznil in široko odprl oči; bilo mu je kakor da ga je zadel oster udarec. Ves se je stresel, a z naporom vseh sil se je zadržal, da se mu telo ni dvignilo samo od sebe. »Kdo me kliče?« je bila prva njegova misel, a že v naslednjem hipu se je zavedel: »Izkušajo te, zato miruj!« Vendar se je okrenil k zidu in se delal, kakor bi spal.

Ko pa je zaklicalo tretjič, je spoznal ravnateljev glas. Planil je na noge ter zakričal:

»Strela božja, ali že ne bo tega kričanja konec? Kdo pa se tako dere?«

In priskočil je k lini, pogledal na hodnik, zagledal ravnatelja, a razločil v senci tudi se skrivajočega moža. Ni ga spoznal, a slutil je: »Aha, detektiv!«

Toda oglasil se je ravnatelj:

»Ali sem vas vendarle zbudil?«

»O, vi, gospod ravnatelj?« se je čudil Jack, »Oprostite, da sem bil osoren. Koga pa tu kličete?«

»Jacka Bela.«

»Nimam časti. Mogoče nov strežnik?«

»O ne, baje velik lopov.«

»Tako? Torej zanimiv slučaj? Pa kje ga imate?«

»Ga že še najdemo. Toda ... kako pa se vi pišite?«

»Jaz? Lohengrin! Tako vsaj mi pravita strežnik in ječar, prosim.«

»Pa zbogom, gospod Lohengrin!«

»Klanjam se, gospod ravnatelj!«

Ravnatelj je odhajal, tik ob njem pa se je stiskal k zidu neznanec v senci.

»Strela božja, če ni to Dodd?!« se je takrat domislil Jack. »Če me je vendarle izvohal?! Hej, stvar mi začinja smrdeti!«

In stopil je k luknji v zidu ter poklical soseda:

»He, sosed, kako gre?«

»Hvala. Jutri zvečer jo popiham odtod!«

»Že jutri?«

»Da, jutri bo mlaj, in »Marguerite« leži v luki. Že več tednov jo opazujem, — po polnoči vselej odplove.«

»Ampak vojaška straža!« je svaril Jack.

»Dobi jo po nosu!« je odgovoril Smith odločno. »Slučajno in k sreči bo stražnik zelen dečak!«

»Nikar ga ne preveč!« je prosil Jack.

»Ta tepček spodaj ni kriv, da si ti vlomilec.«

»Ne skrbi!« se je smejal Smith. »Morilec nisem, le spreten bokсар. Greš z mano?«

»Mogoče! Nemogoče ni. Toda odločim se šele v zadnjem hipu.«

»Le glej, da ne bo že prepozno!«

»Ne, prepozno ne sme biti. Hvala, gospod Smith! Stvar si še enkrat temeljito premislim.«

(Dalje prihodnjič.)

Iz Gorice: Razvaline po begu laške armade.

duhovitosti.

»Torej Lohengrin! Kam pa je šel?«

»Nikamor. Tu je pod ključem!« se je veselil ravnatelj. »Ga li hočete videti? Pojdite, pokažem vam ga!«

»Prav rad. Toda Lohengrin ne sme videti mene!« je odgovoril Dodd. »Mož je očitno duševno bolan ter spada menda bolj v blaznico, kakor pa v navadno ječo.«

»Vemo, vemo,« je pritrdil ravnatelj. »Zato pa tudi ravnamo ž njim kolikor možno obzirno in dobro.«

tihotapstva mu itak ne morejo prisoditi nikake kazni, ker ni bil tihotapec, nego le ponesrečenec, ki se je slučajno rešil na tihotapsko barko ter bil ž njo vred zajet. Nobenega vzroka ni, da tiči v ječi. Toda jaz ga izpustiti ne smem, ker nimam odloka, in pa tudi nočem, ker sam ne želi v svobodo in ker me njegov slučaj zanima.«

Medtem sta dospela do vrat celice št. 19. Na vratih je bila majhna lina, skozi katero je straža nadzirala kaznjence.

Dodd je dolgo gledal skozi lino. Videl

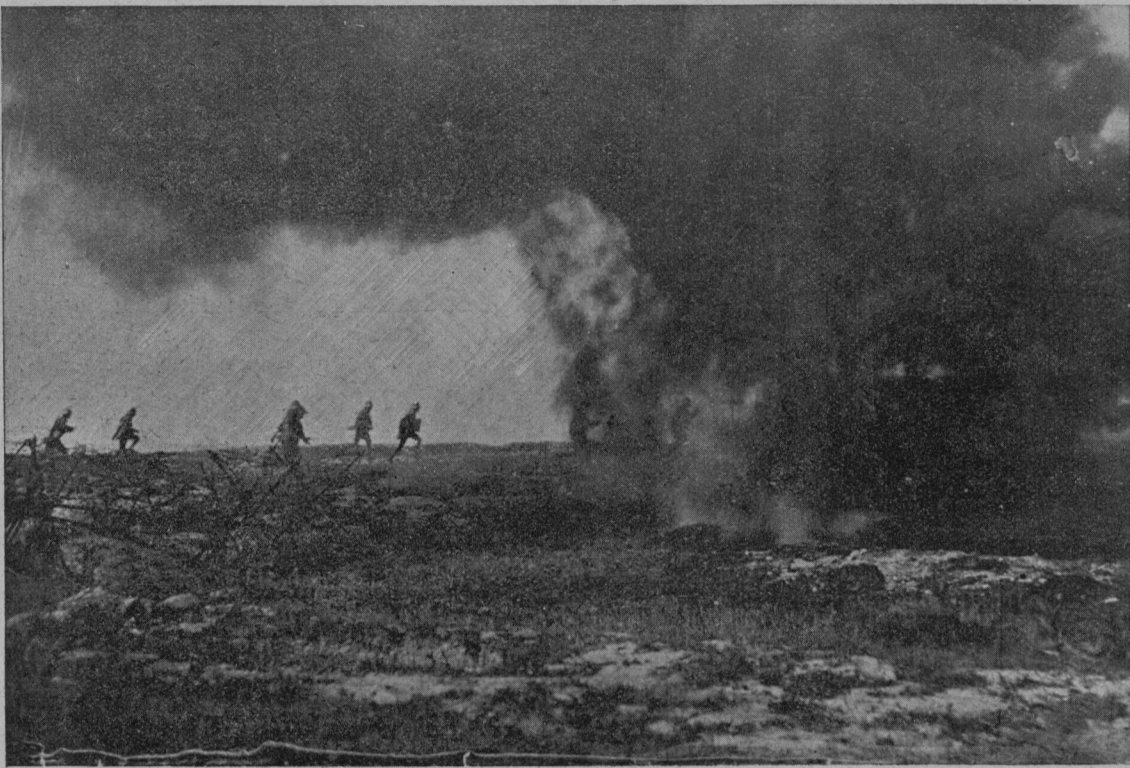
Vraže o draguljih.

Spisal Orion.

(Konec.)

Najpoznanejši nesrečonosni dragulj je pa takozvani „višnjevi dijamant“. Zatrjujejo, da je še vsakemu svojemu lastniku prinesel nesrečno smrt. Med drugimi ga je imela tudi francoska kraljica Marija Antoineta in princezinja Lamballe; prvo so obglavili, a drugo je pariška svojat raztrgala na kose.

V početku leta 1912. je demant v Amster-

Naši naskakovalni oddelki mečejo bombe za bežečimi Lahji. Ogenj, smrad smodnika in oblaki dima spremljajo naskakovalce.

damu kupil iz zapuščine nekega juvelirja-samomorilca Edvard Macleau, založnika lista „Washington Post“. Macleau je hotel demant, za katerega je dal 1,105.000 mark, prepeljati s „Titanikom“ domov v Ameriko, a se je dne 14. aprila 1912. ž njim vred potopil na dno morja! Sedaj je menda dovršena nesrečonosna misija glasovitega dragulja, če ga ne vrže morje na kopno.

Manj znana je zgodba „nesrečonosnega“ opala španske kraljeve rodbine, ki se glasi takole:

Kralj Alfonz XII. se je v pregnanstvu seznanil z grofico Castiglione, obljubivši ji zakon. Ko je pozneje zasedel španski prestol, je obljubo pozabil ter se je meseca januarja 1878. poročil s princezino Mercedo, starejšo hčerko vojvode Montpensierskega.

Grofica Castiglione se je navidez udala v svojo usodo. V znak prijaznosti je kralju poslala v dar dragocen prstan s krasnim opalom. Toda v njem je počivalo prokletstvo: vsak njegov nosilec zapade skorajšnji smrti! Mercedi je prstan zelo ugajal, zato si ga je

Z laške fronte: Saniteta obvezuje ranjence in zapisuje njih imena.

izprosila od kralja, a je tudi nekoliko mesecev pozneje — umrla!

Po smrti kraljice je prstan nosila kraljeva stara mati in sestra; prvo in drugo je dohitela hipna smrt! Ravno taki usodi je zapadla mlajša hči vojvode Montpensierskega. Zadnji je prstan nosil sam kralj, toda tudi ta je v teku enega leta umrl.

Po smrti kralja je kraljica Kristina pridrila prstan na zlato verižico in ga obesila na vrat svetniškemu kipu, imenovanem Devica iz Almadena. Ta kip se nahaja v nekem javnem parku Madrida, toda kljubu temu ni v vsej Španiji tako drznega tatu, da bi prstan ukradel! Še danes, pravijo, se nahaja na svojem mestu.

V svetovni literaturi najdemo še več takih slučajev, vendar naj zadostujeta gornja.

Poleg navedenega so dragulji bajè po svojih sestavinah tudi v zvezi z plivi ozvezdja. Solnce influencira demant, Venus rubin, luna opal i. t. d. Luna, katere žarki so človeku v splošnem škodljivi, influencira bisere! Zato pravi pregovor: Biseri pomenijo solze. Biseri izgubijo svoj lesk, ako se več časa ne nahajajo na truplu človeka. To dokazuje, da so med njimi in človekom neke skrivnostne vezi, seveda v škodo poslednjemu.

Truma Lahov, ki so bili pri naši sijajni ofenzivi na Laškem zajeti.

Pisatelju teh vrstic so pred nekaj leti v Miramaru pripovedovali o biserih nesrečne Karlote, soproge mehikanskega cesarja Maksimiljana. Karloti je bila zelo vseč dragocena verižica biserov, katere je baje imela vedno na vratu. Nesrečnica je tudi dve tretjini svojega življenja prejkala. Kakor znano, se ji je naposled radi vednega žalovanja za nesrečnim soprogom cesarjem Maksim, ki so ga ustrelili v Mehiki, omračil um.

Med boleznijo je bisere odložila. Radi večletne neuporabe so biseri izgubili svoj lesk, zato so bajè dobro zavarovane položili v globočino pod Miramarom, da jim morska voda zopet vrne prvotni kras.

Biseri so glede magičnega vpliva enaki opalu. Malokteri dami prinesejo srečo, posebno še, če so utrjeni v platin ali srebro. K sreči so na Slovenskem biseri — bele vrane!

Golobi-pismonoše.

(Glej slike na str. 557.)

Ze v starem veku so porabljali golobe za prenašanje vesti z ladij na morju, iz

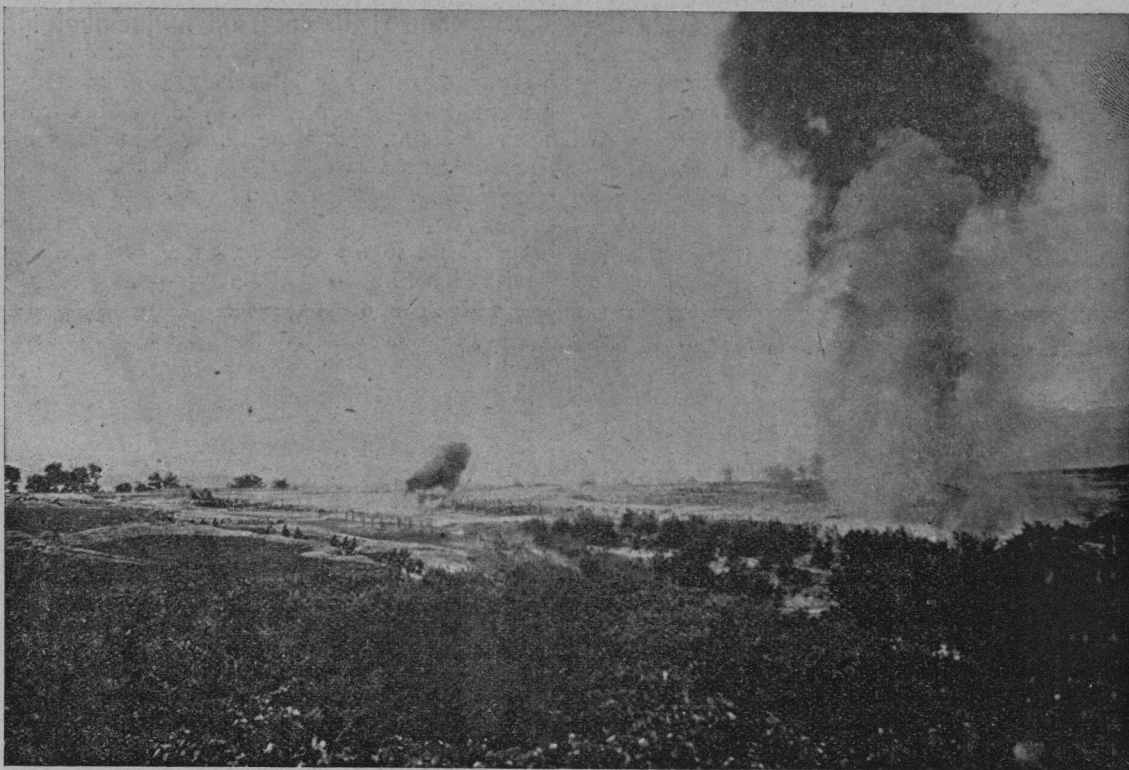
trdnjav in mest na velike daljave. Grki, Rimljani, kalifi v Bagdadu, Egipčani i. dr. so imeli dobro urejeno golobjo pošto v vojni in miru, za vojaške, politične, trgovske in zasebne namene.

Tudi v srednjem veku so porabljali golobe poveljniki v iste svrhe. V novem veku so se golobi zlasti obnesli v vojni l. 1870/71, prav posebno pa v obleganem Parizu, kjer so imeli 354 poštnih golobov, ki so letali tja in nazaj.

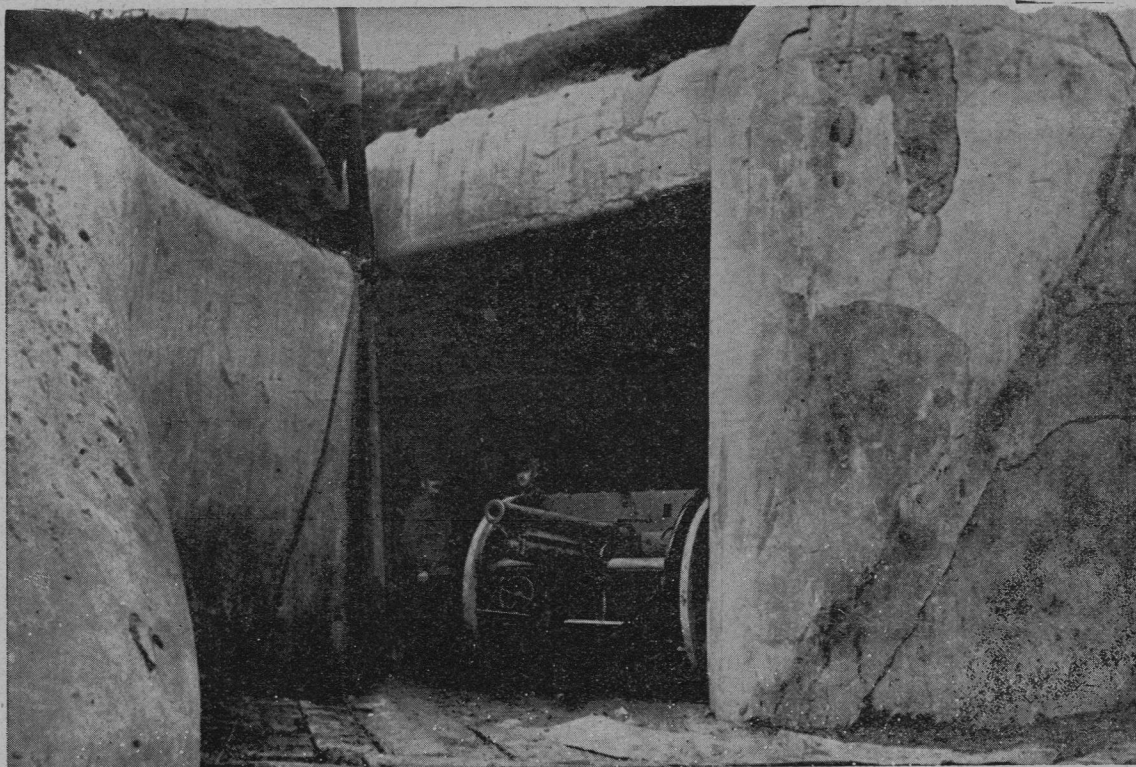
Po l. 1871. se je na Nemškem vvedla zelo razsežna reja poštnih golobov. S tem poslom se je bavila cela vrsta strokovnjakov in društev. Tudi Belgija, Francija in druge države so se nato začele zanimati za rejo poštnih golobov.

Golob leti hitro in vztrajno na daljavo do 1000 km. Ker se hitro orientira in dobro vidi, najde vedno naglo svoj domači kraj. Pravzaprav ima dve domačiji. Obe ljubi in v obe se vrača. To lastnost izkoriščajo ljudje v poštni namene.

Ko je golob 3—4 dni star, mu nataknejo preko prstov obroček na nogo. S tem (navadno aluminijevim) obročkom je označen kot poštni golob. Liste z vestmi prilepijo golobu navadno na pero v repu. Pisava na listu je mikroskopična ter se mora več-

Banjšica, planota ob Soči, odkoder so naši polki Lahe pregnali že prvi dan ofenzive ter prodirali proti Gorici. Slika kaže eksplozijo min.

Dnevno zavetišče topiča na bivši soški fronti. Ponoči je stal topič v prvi vrsti vojnih rojev ter je podpiral navale naših čet.

krat povečati, da se more brati. Liste devajo včasih tudi v sila majhne cevke, ki se prilepijo z nitkami na rep ali pod krilo. Med obleganjem Pariza je prinesel golob pismo 4,3 cm dolgo in 3,2 cm široko. Ko so pismo fotografično povečali, so čitali na njem 3500 brzojavk z okoli 70.000 besedami. Golob nosi pisma do 10 gramov teže.

Zasebnikom je v času vojne prepovedano imeti poštni golobe ter se prestopke kaznuje z ječo 3 in več mesecev.

Vzgajajo te golobe v starosti 4—5 mesecev, spočetka na daljavo 9 km, polagoma na 50 in končno na 150—300 km. Enoletniki ne lete preko 150, dveletniki ne preko 300 km.

Tudi v sedanji vojni opravljajo golobi vojno pošto. Zlasti prenašajo vesti iz oblegovanih mest, obkoljenih krajev sploh, a tudi iz postojank na frontah. Glavna poveljništva imajo cele golobnjake, kamor se vračajo izpuščeni golobje z vestmi. Seveda so vesti pisane v tajni pisavi, s ključi in raznimi znaki, ki jih sovražnik ne more razumeti. Kjer so porušene brzojavne zveze, morejo

poveljniki občevati le potom golobov. Seveda ta pošta ni zanesljiva, ker mnogo golobov izgine, bodisi da jih postrele, bodisi da poginejo v dimu ali pa se zaletijo drugim.

Družba sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja v Celovcu je ravno kar pričela razpošiljati družbene knjige za leto 1917. Cenjeni udje prejmejo letos naslednji književni dar:

1. Koledar za leto 1918.
2. Življenje svetnikov. I. zvezek. Priredil dr. J. Zorè, prof. cerkvene zgodovine.
3. Podobe iz nararave. II. zvezek. Priredil Fr. Pengou.
4. Ptiki brez gnezda. Povest Frana Milčinskega. (Slov. Večernic 71. zv.)

Udje prejmejo knjige kolikor mogoče hitro, in sicer večinoma po pošti, ker vsled sedanjih prometnih razmer po železnici ni mogoče.

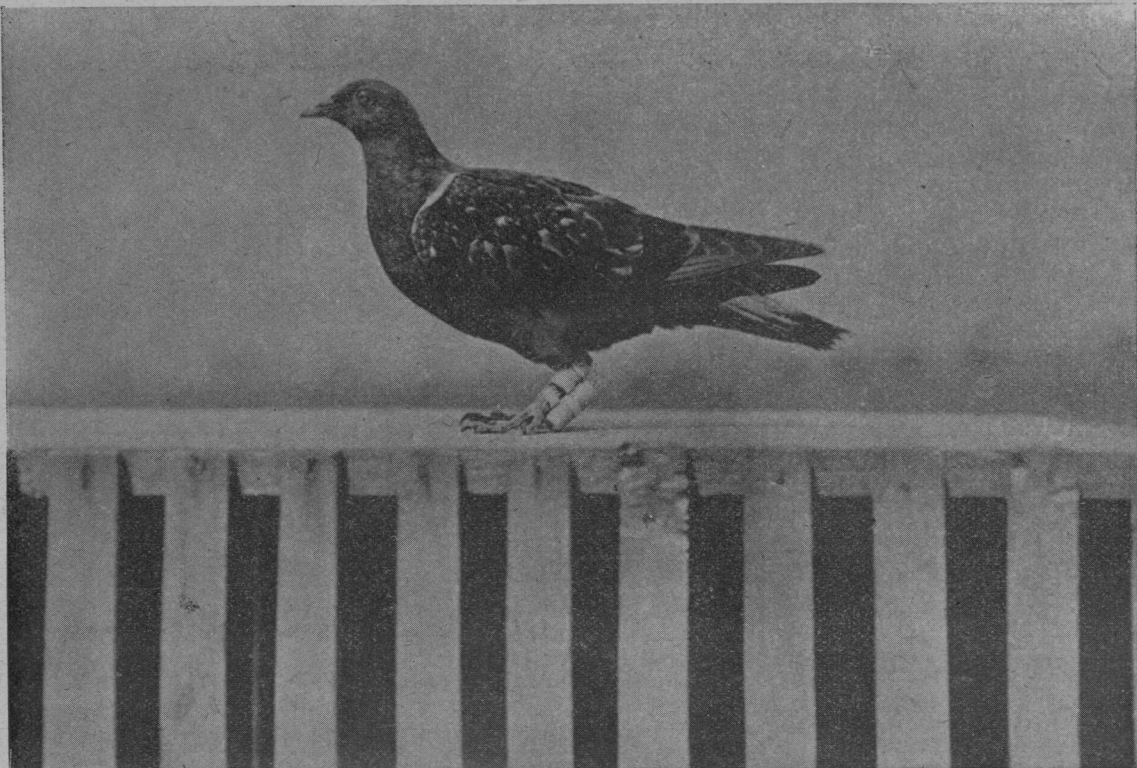

Pogled iz letala na beneško mesto Videm (Udine), bivši glavni stan Cadornov, zavzet od naših čet. V Vidmu, ki leži sredi beneške Slovenije, govore ob tržnih dneh vsi kmetje slovenski.

Letočne knjige se bodo razposlale po sledečem redu: 1. Krška škofija. 2. Razni kraji. 3. Ljubljanska škofija. 4. Goriška nadškofija. 5. Tržaško-koprška škofija. 6. Lavantinska škofija. Vsak družbenik naj prejme svoje knjige v tisti župniji, v kateri se je

vati? Zadnja leta so se kmetje z veliko vnemo lotili rigolanja. Tudi brajde okoli hiš in gospodarskih poslopij so se skoro povsod pokazale, kar je dalo našim kmečkim vasem prav lepo podobo. Vse to bo kar na mah uničeno. Izseljevanje je bilo že pred

test proti nameravanemu davku, katerega naj podpiše vsak, ki ima le eno trto. Če se vse ljudstvo združi in naravnost pove svoje ogorčenje ter pojasni dejanske razmere, bo to gotovo nekaj zaleglo.

Vojni poštni golob: Pod repom ima ovita listka z vestmi, ki jih prinese na poveljništvo, kjer je živel prej. (Glej članek na strani 554.)

vpisal! Na poznejše izpremembe stanovišča se pri tolikem številu družbenikov ni moglo ozirati.

Za prihodnje leto bo Družba izdala 6 knjig in je letnino zvišala na 3 krone. Tega koraka menda ni treba obširno opravičevati. Ali se mora število knjig primeroma skrciti, ali pa cena zvišati. Denar je izgubil svojo vrednost in to pomeni, da se je vse blago silno podražilo, zvišali so se vsi stroški neprimerno in to bo trajalo po vojski ne vemo koliko let. Primeroma se je tudi dosmrtnina zvišala na 50 kron.

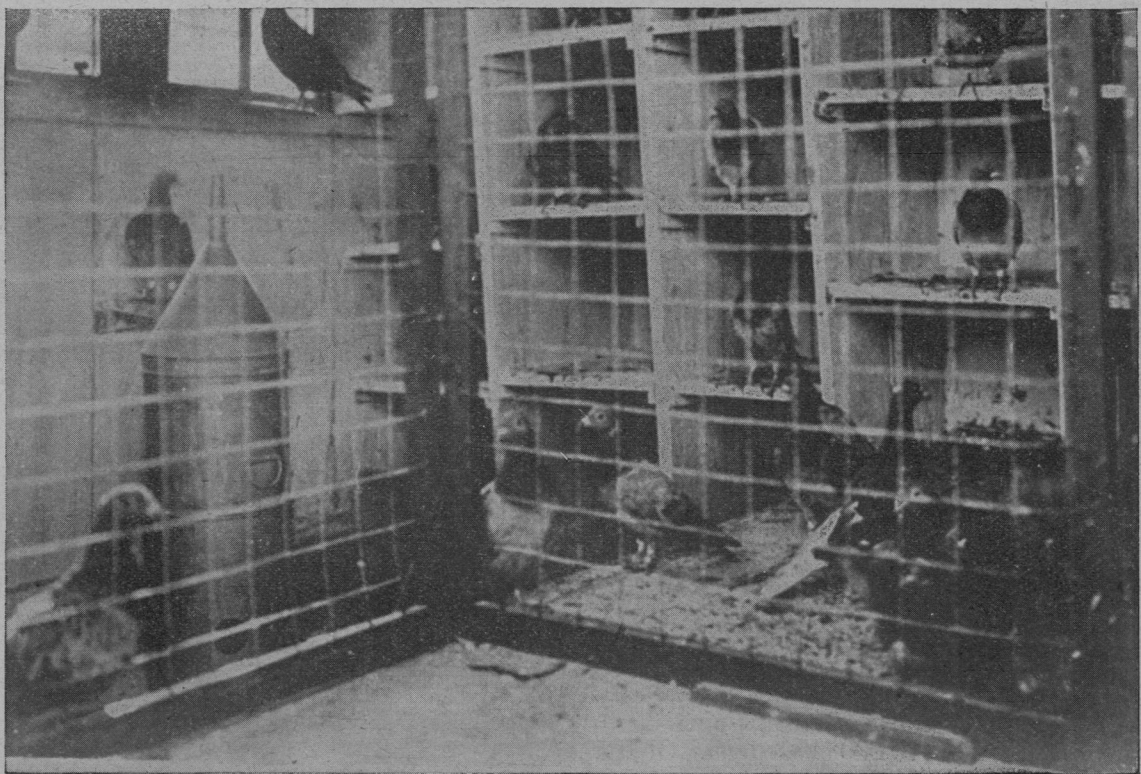
V načrt prihodnjega leta so se sprejele sledeče knjige:

1. Dr. A. B. Jeglič, škof ljubljanski: „V boj za temelje krščanske vere!“
2. Dr. L. Ehrlich, prof. bogosl. v Celovcu: „Katoliška Cerkev, kraljestvo božje na zemlji.“ (Dve knjigi verske vsebine sta vsekakor danes preveč!)
3. Dr. J. Lovrenčič: „Brtje iz vrta slovenskega pesništva.“ (Antologija lirike.)
4. Dr. H. Vedenik: „Kako si varujemo ljubo zdravje.“
5. „Slovenske Večernice“ 72. zvezek.
6. Koledar Družbe sv. Mohorja za leto 1919.

Vinski davek.

Avstrijska vlada namerava vpeljati visok vinski davek, 32 vin. bo treba od vsakega litra plačati, naj si bo vino dobro ali slabo. Letos bi se davek še plačal, kako bo za naprej? Včasih skozi 5 let ni bilo skoro prav nič zasluzka pri vinogradu. Še stroški dela se niso izplačali. Slana je spomladi trtje poparila, poleti je nevihta vse končala, ali je plesnoba nasade uničila, ali jesenski dež ni pustil zoreti. Vino se je prodalo 10 do 14 vin. 1 liter. Ko bo po vojski piva zadosti, bo imelo tudi vino navadno ceno. Davek bo seveda ostal, ostal tudi v slučaju da se izpremeni vrednost denarja. Kdo bo v gotovo izgubo še hotel vinograd obdelo-

vojsko iz vinorodnih krajev najhujše. Če vojska mine, bodo prišli vojaki zopet na svoje domove. Novi davek jim bo vzel ve-

Golobnjak za vojne poštni golobe, ki prenašajo vesti preko bojišča, iz trdnjav in iz najhujšega ognja. (Glej članek na strani 554.)

selje do dela; kdo bo pa delal, če precej vidi, da od svojega truda ne bo ničesar imel? Trumoma bodo šli v tovarne in inozemstvo, kjer bodo našli dober zaslužek. Ne smemo pozabiti, da bodo morale ta davek po večini plačati le revne južne dežele, najbolj bodo prizadeti Hrvati v Dalmaciji in Istri, Slovenci povsod in Italijani na Tirolskem. Samo na Kranjsko bi prišlo novega davka čez 8 milijonov kron. Potrebno je torej, da se napravi na poslansko zbornico pro-

izračunali. Pri nas je krompirja zelo malo. Na vsak način je torej čudno, zakaj mora ravno Kranjska dati 300 vagonov krompirja za seme, ko se nam je že obljubilo, da bomo visoke dajatve za druge dežele oproščeni. Naj bi se raje to bogastvo na krompirju v severnih deželah tudi za naše dežele izrabilo.

Odlikovanci z zlato hrabrostno kolajno za službo v zaledju. Naš cesar je določil, da se v bodoče vojaških oseb, ki so bile

Razne vesti.

Žetev na Ogrskem. Na Dunaju mudeči se ogrski poljedelski minister Mezössy trdi, da prihodnja žetev ne bo slaba, da pa svari pred pretiranimi pričakovanji. Na noben način ne bo žetev slabša od lanske. Minister je pač hotel reči: „Ne mislite, da boste Vi papcali našo zlato pšeničico“.

Ogri hočejo italijanski plen. Znano je, da Ogri raje pridelke izvažajo v tujino, nego bi jih prodali avstrijskim sodržavljanom. Ko pa so naše armade v Italiji se polastile znatnega plena živil, pa že prihajajo Ogri in zahtevajo ta živila za-se. Tako se je v budimpeštanskem mestnem svetu zahtevalo, naj se večje množine v Italiji uplenjenega riža, olja, južnega sadja itd. odstopi Ogrski posebno Budimpešti.

Žito iz Rumunije. Izvoz žita iz območja vojaške uprave na Rumunskem je znašal dosedaj dobrih 1 milijon sto tisoč ton. Od tega skoraj osemsto tisoč ton pšenice. Avstro-Ogrska je baje dobila več kot polovico, ostalo pa Nemčija, Bolgarska in Turčija. Poleg tega se je še izvozilo mnogo koruze, rži, ječmena, sočivja, olja, vina in tobaka. Izvoz nove letine je še v teku. Iz Konstance so izvozili v Nemčijo 200.000 ton petroleja.

Krompir. Na Dunaj je prišlo v zadnjem času toliko krompirja, da je zmanjkalo vozov za prepeljavo s postaj. Tudi na Nemškem je taka krompirjeva letina, da že dolgo niso take imeli. Pri zadnjem pregledu so dognali, da ga je 40 milij. q več kakor so poprej

odlikovane z zlato hrabrostno kolajno, ne sme več uporabljati na fronti, marveč v zaledju za izvežbanje moštva.

Avto na vodi. Na Bodenskem jezeru so poizkušali s povodnim avtomobilom, ki ga je sestavil ravnatelj elektrarne C. Bitz. Prvi poizkusi so se dobro obnesli.

Brezmesne dni so na Ogrskem odpravili, ker manjka krme. Kaj bo na pomlad?

Da se ohrani sukno, so vpeljali pogrebni zavodi v Nemčiji mrliške obleke iz papirja. Ta moda bo seveda prišla tudi k nam.

Ameriška reklama. Neki Žiga Sare iz Newyorka je obljubil 5000 mark tistemu ameriškemu letalcu, ki bi vrgel prvo bombo na Berlin.

Vojni cilji Bolgarske. V zadnji seji sobranja je ministerski predsednik Radoslavov pri razpravi o vojnih ciljih Bolgarije s posebnim poudarkom med burnim odobranjem izjavil: „Da odstranim vsak dvom, izjavljam slovesno, da bodo vsa ozemlja kjer je tekla bolgarska kri, pripadala Bolgarski.“ Torej aneksija srbskih krajev!

Doba veljavnosti poštних vrednotic. Na poplagi odloka c. kr. trgovskega ministrstva z dne 16. oktobra 1917 se podaljša doba veljavnosti pisemskih znamk po 15, 20, 25 in 30 vin., navadnih dvojnatih dopisnic in zalepk (s podobo Nj. ces. in kralj. ap. Vel. pok. cesarja Franca Jožefa I.) in nujnostnih znamk (trikotna oblika) do dne 1. marca 1918.

Nemška ponudba Francoski. V spodnji zbornici je bilo na Balfourja stavljen vprašanje, če hoče vlada poročati o ponudbi, katero je Nemčija stavila Francoski s posredovanjem Brianda. Balfour je odvrnil, da ne smatra za umestno odgovoriti na vprašanje, ki se tiče zadeve, o kateri se je, kakor pravijo, razpravljalo v tajni seji parlamenta zaveznika.

Cene na Bavarskem. Češki listi poročajo, da so živila na Bavarskem še izredno poceni. En kilogram svinjskega mesa stane 2 marki 40 pfen., 1 kg masla 4.80 pfen., 1 kg kave 12 mark, 1/2 litra piva 15 pfen., 1 metrski stot krompirja 10 mark.

interesu moštva podčastnikom darila ali takozvane napitnine.

Dalmatinska občina — brez mož. Dalmatinska občina Šijarica je popolnoma brez mož. Okoli 300 se jih je izselilo v Ameriko, 150 jih je padlo že na bojišču, vsi drugi pa

Iz ruske Volinije. Ko gledaš to sliko, nikar ne misli, da se pelje voz po plitkem potočku! Ne, — take so ruske ceste povsod v času razputice spomladi in jeseni.

Podčastnikom nobenih daril! Vojno ministrstvo je določilo, da je moštvu prepovedano dajati darila podčastnikom bodisi v denarju, bodisi v blagu. Prepovedano je tudi nevojaškim osebam dajati v imenu ali

so pri vojaki.

Tatvine ob času letalskih napadov. V Chaumontu na Francoskem so izrabili tatovi priliko letalskega napada za svoj posel. V 48 stanovanjih, tako poroča chaumontska policija, je bilo tisto noč ukradenih raznih reči v vrednosti 170.000 frankov. Nič se niso bali tatje sovražnih letalskih bomb in tudi res bombe niso nobenega poškodovale, škodo imajo le prebivalci, ki so se ravnali po policijskih predpisih in bežali v kleti. Sedaj je chaumontska policija izdala oklic, ki se ne tiče toliko nevarnosti pred letalskimi bombami, marveč nevarnosti pred tatovi za časa sovražnega letalskega napada.

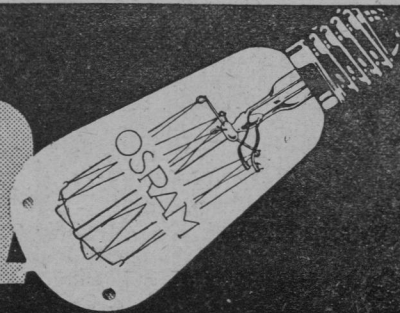
Kaj se pridela iz kosti V nemškem kemično-tehničnem tedniku poroča sanitetni svetnik dr. Vohsen, da neka severo-nemška tovarna konzerv pridela vsak dan iz 600 stotov svežih kosti vsaj 100 stotov jedilne masti, dalje dajo te kosti 15 stotov mesnega ekstrakta in 300 stotov nadomestne krme s 45 odstotki beljakovine. Množine čiste jedilne masti, ki jih je mogoče dobiti v Nemčiji s primerno organizacijo dr. Vohsna znašajo 1800 ton na mesec. V frankobrodski lazaretni klavnici so dobili tekom enega meseca iz 20.791 kg svežih in 769 kg kuhanih kosti skupno 2542 kilogramov masti in 31.000 litrov juhe.

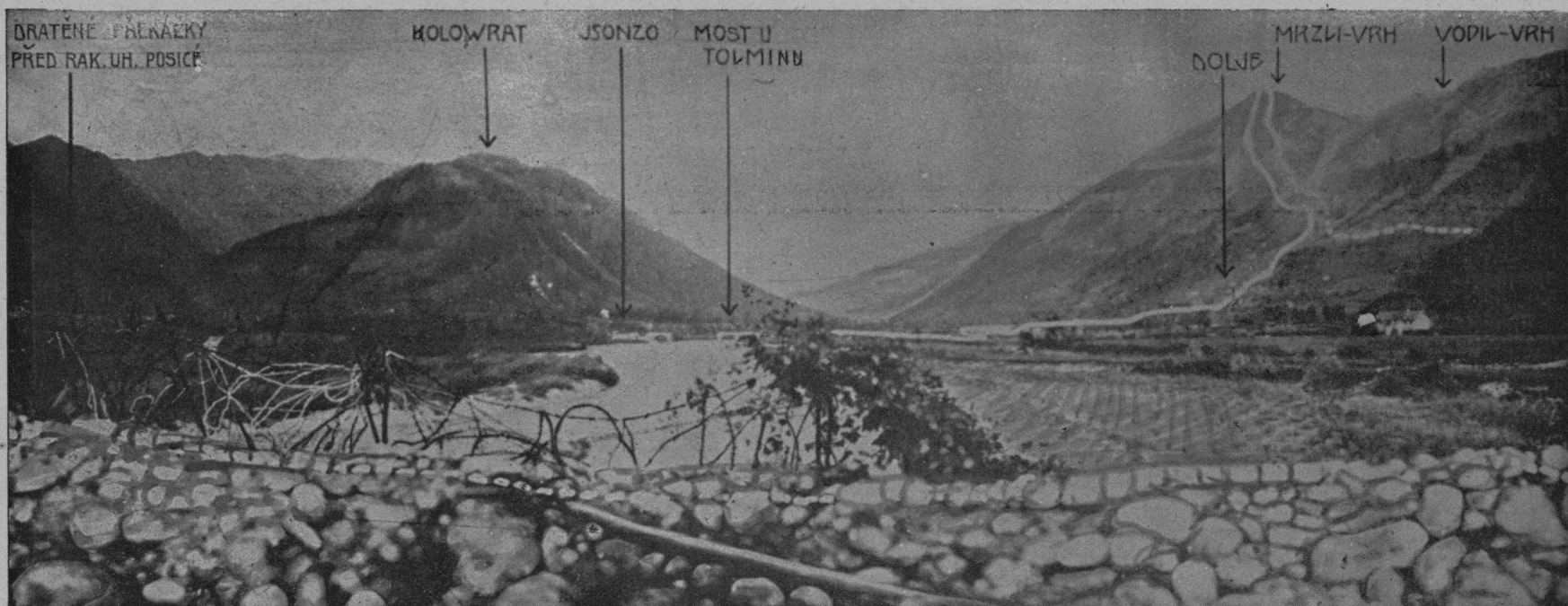
Najbolj prometne ceste sveta. Okoli cestnega ogla pri Monsion House v Londonu gre vsak dan v tednu 500.000 ljudi in 50.000 voz in vozičkov. Čez operni trg v Parizu pa 450.000 oziroma 63.000. Znani Broadway v Novem Yorku 480.000, če računimo

Iz Macedonije: Srbske Macedonke z otroki v rojstni vasi.

Osrām

Panorama tolminske fronte, kjer je bila najprej prebita laška fronta. Na levi spredaj naše žične ovire, hrib Kolovrat, ki so ga zavzeli Čehi, v sredi Soča s tolminskim mostom, na desni Dol, Mrzli vrh, Vodice in Vrh.

zraven še tramvaj itd., pa 700.000. Tudi čez trg Puerta del Sol, središče Madrida, gre povprečno na dan 360.000 ljudi. Po 300.000 jih naštejemo v Friedrichsstraße v Berlinu in pa na Vladimírskem prospektu v Petrogradu, 270.000 na dunajskem Grabnu. Kranjska ima dobrih 500.000 prebivalcev, Ljubljana okoli 50.000; to za primero.

Zmes.

Smola. — Kravoprsk: „Zakaj si pa tako čmeren?“

Kozobrsk: „Kaj bi ne bil? Celo leto sem se veselil, kako bom o cerkvovanju Ludreža premikastil. Na, pa gre — in zbolí.“

Nežno pismo. — „Ljubi sin! Če si zdrav, smo mi tudi. Pošiljam ti staro suktnjo, pa novo napravi iz nje. Mati ti pošilja 3 tolarje, brez mojega znanja. Ne zapravi jih, če ne si osel, — jaz pa ostajem tvoj oče Trombež.“

Šolski nadzornik vpraša dečka: „Kako se glasi 7. zapoved?“

Deček: „Oni ne smejo krasti.“

Nadzornik: „Tepče! Reče se: Ne kradi.“

Deček: „Prosim, oprostite! Jaz si nisem upal vas tikati.“

Priporočamo sledeče knjige:

- Dr. Ivan Lah: „Dore“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne. Cena vez. 2:50 K
 Rado Murnik: „Lovske bajke in povesti“. Cena vez. 3:50 K
 Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Novele. Vez. 3:50 K
 Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 3:50 K
 Fran Govekar: „Deseti brat“. Ljudska igra v petih dejanjih. Broš. 2:— K
 Jakob Dolinar: „Iz devete dežele“. Predpustna igra o naprednem carju in parlamentu. Broš. —60 K
 Mrs. Hungersdorf: „Snaha“. Roman irske deklice iz najvišjih krogov anglež. aristokracije Broš. 3:— K
 A. W.: „Špijonova usoda“. Detektivski in špijonski roman, katerega dejanje se vrši v Benetkah, na Dunaju in v slovenskem Primorju. Broš. 3:— K
 Anton Pesek: „Slepa ljubezen“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih Broš. 2:— K
 Srečko Magolič: „Lepa naša domovina“. I. zv. Kranjska v podobah. Album. . Broš. 2:— K
 A. Sirowyja in A. F. Herd: „Nauk o serviranju“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelirske obrti in za samouke. Vez. 6:— K

„Zbirka domačih zdravil“ kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa.

Cena broš. 2:— K

Pošiljamo te knjige našim naročnikom poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Povzetje stane 72 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige v naprej.

Na vojne pošte pošiljamo knjige le, če se denar v naprej pošlje, ker poštini povzetij vojne pošte ne sprejemajo.

Naročite vojakom knjige, dobra knjiga je najboljši prijatelj! Pošljite denar in naznanite naslov, komu in katere knjige naj pošljemo.

Za dolge zimske večere je najboljša zabava dobra knjiga. Naročite torej kmalu!

Upravništvo „Tedenskih Slik“
v Ljubljani.

Album razrušene Gorice

in različne razglednice od podrte Gorice. Velika zaloga umetniških kart za 15—18 in 20 K za 100 kom. Naročila se prosijo na naslov:

ANTON PERTOT, GRADEC, Roseggerhaus.

Rabljene stroje,

kot nove urejene, slamožnice, geljni, mlinci za roko, šivalni stroji, bencin motorji, elektromotorji, dinamoi itd. Klinje za slamožnice, srednje 20 K, velike 25 K, dobi se najboljše pri

FRAN ZEMANU, Selo-Moste štev. 29

kjer se tudi najbolj zanesljivo, na zahtevo tudi na domu, vsakovrstni poljedelski stroji strokovno popravljajo.

P. N.

„Zvezna tiskarna“ v Ljubljani r. z. z o. z. je prevzela Drag. Hribarjevo tiskarno v Ljubljani na Dunajski cesti št. 9, kar blagovolite vzeti na znanje ter izročajte, prosimo, svoja cen. naročila odslej „Zvezni tiskarni“ v Ljubljani.

Tiskarna je moderno urejena in opremljena z najnovejšimi črkami in okraski ter izvršuje vsa naročila točno, ukusno in po zmernih cenah.

V zalogi imamo tudi tiskovine za p. n. občinske, šolske, župnijske, davčne, sodnijske in druge urade, zlasti opozarjamo županstva na potrdila o istovetnosti in aprovizacijske tiskovine, izvršeno vse po najnovejših uradnih predpisih. Nadalje imamo v zalogi obrazce za odpoved stanovanj, kakor tudi tiskovine za gg. odvetnike, notarje in dr.

Priporočujoč „Zvezno tiskarno“ tudi gg. trgovcem, obrtnikom in zasebnikom za izvrševanje vseh v tiskarsko stroko spadajočih naročil, beleži

z odličnim spoštovanjem

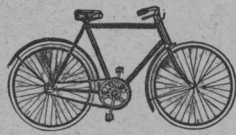
„Zvezna tiskarna“ v Ljubljani r. z. z o. z.

Anton Pesek,
t. č. načelnik.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
:: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::Brezplačen
pouk v ve-
zenju
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštne
prosto.**Josip Jug**pleskarski in likarski mojster
Ljubljana, Rimska c. 16.se priporoča cenjenemu občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim da de-
lam samo s pristnim firnežem.

Solidna in točna postrežba.

Zavod za masiranje

Poljanskacesta 7

negovanje obraza, prsi, las in rok.

Zaloga Schröder - Schenkejevih
preparatov.**Framydol**je sredstvo za pomlajenje
las ki rdeče, svetle in sive
lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
nica s poštino vred stane K 270.Rydyol je rožnata
voda, ki ži-
vo pordeči blede lica.
Učinek je čudovit. 1 ste-
klenica s poštino vred
K 245. Povzete 55 vi-
narjev več. Naslov za
naročila:Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
št. 645, Moravsko.**Sijajno bodočnost**imajo turške in nove srečke avstrijskega
Rdečega križa vsled svoje vedno zvišu-
joče se denarne vrednosti! Vsaka srečka
zadene! Glavna dobitka znašata čez**1,000.000 kron!**Natančno pojasnilo z igralnim načrtom raz-
pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 3
Ljubljana.**Vinogradniki pozor!**na suho cepljene trte so na prodaj
in sicer za l. 1918.Kdor si želi za svoj vinograd, lepo, močno,
dobrovkoreninjeno, zdravo in sortirano
cepljeno trsje najboljših vrst? Cepljene
trte se dobijo dveletne posebno močne
enoletne. Dobi se tudi lepo vkoreninjena
bela šmarnica. Cena trtam po dogovoru.

Cepljene trte prodaja:

Franc Slobodnjak, trtnar, pri Sv. Lovrencu
v Slov. goricah, p. Juršinci pri Ptuj, Štajersko**Zamaške**nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA**Kislo vodo, vino
in sadjevec**

razpošilja

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.Kupim vse vrste zamaške, steklenice
in sode.**KONJAK**iz vin lastnega pridelka destiliran, pri slabostih
vsled starosti in težkočah v želodcu že več stoletij
sloveč kot krepičilo za ohranitev življenja. Razpo-
šilja 12 let starega 4 pollitrske steklenice fran-
ko po pošti za 60 kron, mladega triletnega,
čudovito učinkujočega kot bo lajšajoče vribalno
sredstvo pri trganju po udih, Francovo žganje, 4 pol-
litrske steklenice za 48 kron. Vino od 56 litrov
naprej. Beli rizling in rdeči burgundec
po K 460 liter.**Benedikt Hertl**

graščak, grad Goliče, Konjice, Štajersko.

Veliko denarja zaslužitetrgovci, drogist, krčmarji itd. s prodajo
najfinejšega, zdravju neškodljivega**„TOBAKON-A“**ki je najboljša primes tabaku. Puši se
lahko tudi sam.

140 zavojčkov (prod. cena 50 v) 50 K

140 " " " 1 K) 100 K

140 " " " 2 K) 100 K

Vse franko iz Prage po povzetju.

V. JAN, TOVARNAR V PRAGI.

Naslov za naročila:

Rudolf Cotič, zastopnik, Vrhnika.Zahtevajte cenik drugih predmetov. - Vsled velikih
naročil in pomanjkanja osebja se ne pošiljajo vzorci.**F. BATJEL** prej v Gorici.

LJUBLJANA, Stari trg 28

Moška in ženska
dvokolesa že s staro
pnevmatiko šivalni
in pisalni stroji, gra-
mofoni, električne
žepne svetilke.

Najboljše baterije.

Posebno nizke cene za preprodajalce.

Mehanična delavnica

na Starem trgu št. 11.

Zajamčen uspeh!Tisoče zahvalnih pisem za vpo-
gled na razpolago**Bujno lepo oprsje**

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo
jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter,
zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica
za poskušnjo K 5 — velika pušica, ki za-
dostuje za uspeh K 10 — Kosm. Dr. A. Rix
preparati, Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Raz-
pošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljub-
ljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija
„Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.;
Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.**BLAŽ JANČAR**

pleskarski mojster

več let pri tvrdki BRATA EBERL, se pripo-
ročam slavnemu občinstvu kot invalid za
stavbena in pohištvena dela.

Delavnica: Oražem, Breg št. 6.

STAVCE

sprejme „ZVEZNA TISRNAKA“

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9.

Prima olje za šivalne stroje in ko-
lesa, šivanke vseh vrst
posamezne dele priporoča na drobno in
debelo**IGN. VOK**

špecialna trgovina šivalnih strojev in koles.

Ljubljana, Sodna ulica št. 7

Zaloga pohištva
VIDO BRATOVŽ
Stari trg 5
LJUBLJANA**Kmetska posojilnica**

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno

4 1 0
4 0**Ljubljanske okolice**

v Ljubljani

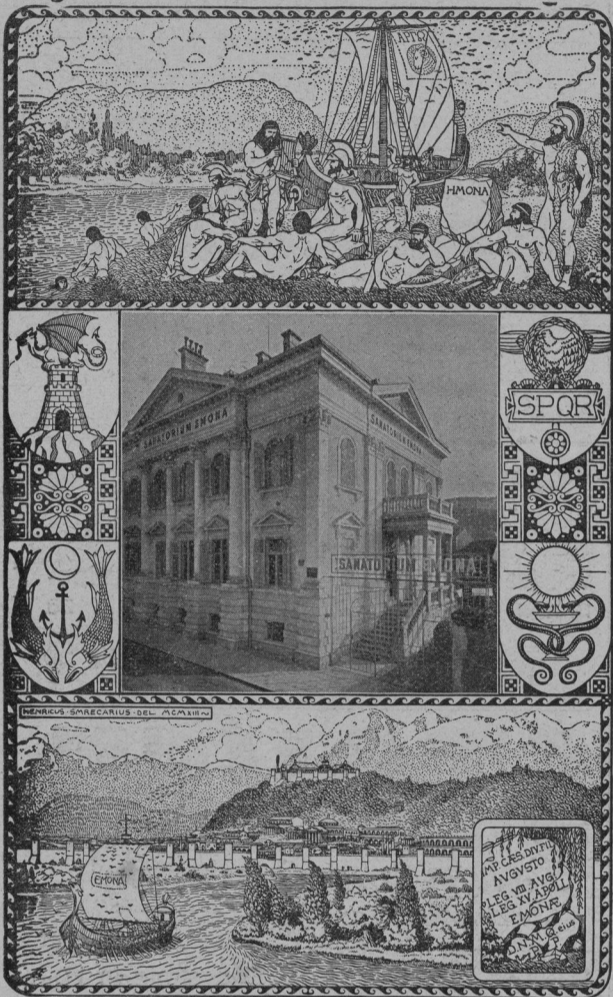
brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

CRESCES · FORTIS

SANATORIUM · EMONA
ZA · NOTRANJE · IN · KIRURGIČNE · BOLEZNI ·
PORODNIŠNICA.

LJUBLJANA · KOMENSKEGA · ULICA · 4
SEF · ZDRAVNIK · PRIMARJ · DR. FR. DERGANČ

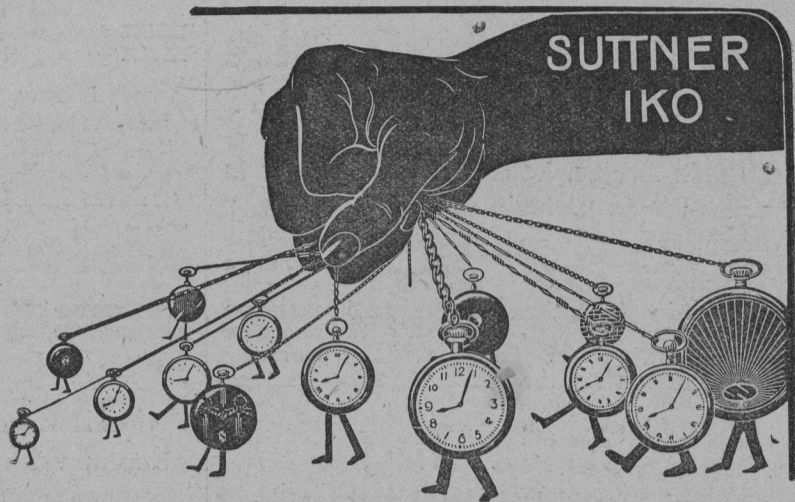

Selenburgova ulica 1
(srezen trgovine Tličar)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Dobro 'IKO' uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je
mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštnine
prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka 'IKO' svetovnoznana.

- Št. 99410 Kovinasta anker Roskopf ura K 12'40
- št. 99449 Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova K 18'60
- št. 99600 Radijska žepna ura ponoči sveteča K 16'20
- št. 99865 Kovinasta verižica K 1'60
- št. 99645 Uhani americkanski double zlato K 3'40
- št. 99022 Srebr. rožni venec K 9'50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Vsaka gospa
naj čita mojo zanimivo navo-
dilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE**, Presburg (Ogrsko) Schanzstrasse 2, Abt. 95. — Ne stane nič.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

::: LJUBLJANA. :::

Slav. občinstvu in gosp. trgovcem priporočam

slamnate čevlje (šolne)

in slamnate podplate za v čevlje

katere sem začel izdelovati, tako da ustrezem lahko vsaki zahtevi. Ker je druga obutev tako draga, bode ta za osebe, ki imajo opravilo v sobah, prav dobro došla. Naj vsakdo poskusi!

FRANC CERAR, tovarna slamnikov v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči. — Zado- stuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavnica 10,000.000 kron. :: **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** Rezervni fondi okroglo 1,500.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici (t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

4% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list 'Tedenske Slike': za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 3'80, 1/2 leta K 7'50, celo leto K 15'—; za Nemčijo: 1/4 leta K 5'—, 1/2 leta K 10'— celo leto K 20'—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 24'—.